

SUDAN DUDAN

Heimen der ute

1. Klørne inn i labben 3:45
2. Månin 3:24
3. Kubakkin 2:42
4. Festen 4:16
5. Ø falske verden 4:05
6. Den lyse dag forgangen er 1:01
7. Sjugurd 5:08
8. Kvile mine bein 2:45
9. Aldri briste 3:24
10. Svart som mold 5:37
11. Fuggeln 3:05

Sudan Dudan

Anders Erik Røine: Vokal, gitar, munnharpe, hardingfele

Marit Karlberg: Vokal, langeleik

Klørne inn i labben

Øksa står i stabben
Klørne inn i labben
Ilden den har blitt til glør
Alt er stille som det bør
For øksa står i stabben
Klørne inn i labben

Stuten står på båsen
Månen over åsen
Stilna har all våpengny
I morra begynner alt på ny
Men øksa står i stabben
Klørne inn i labben

Månin

Sjå på månin, ko fint han blenkji
Han ser din skjebne, han veit nok råd
Det æ kji tivil at'n på de tenkji
Men han æ langt, langt herifrå

Kofør syte og kofør lengte
Kofør alltid på framtid vente
Kofør syle før tid som rann
Kofør sjå se lenger fram

Kor æ bynsla på ein ende
Kem får kvile på ein stein
Når æ det før seint å vende
Kern har berre plass te ein

La uss stå unde hegg som anga
Glåme utover blomstervanga
La uss drikke tå vin så klår
At rusen held te neste vår

Kubakkin

(instrumental)

Festen

Du arme sjel, som vandra der
så langt, så langt, så fjernt frå heimen der ute.
Her uppe æ festen nesten i gang,
og ingen her ska sova.

Du sjel, som no betyngå æ,
du inviterast her og no te festen.
Alle som lir og sukka kan koma
og berre vera stille.
Å, du arme sjel
Å, du arme sjel

Den feite kælven i øvnen står,
det æ nok tå vin, og dansen går uppå bordet.
Natte æ lys og skogen æ grøn,
og åkradn står så gule og fine.

O falske verden

O falske verdens treskhet
Hva est du full av svik
Du dine garn utstrekker
Og skjuler treskelig

Din tunge bløt som silke
Som honning dine ord
I hjertet tornestilke
Beredes dog til mord

Med halen hunden fligrer
Dog har den skarpe tann
Så verden gjørne smigret
At den bedragé kan

På hovedet gullkronen
Du som gresshoppen bær
En brodd av skorpionen
Dog uti stjerten er

Lad dem den gift fortære
De andre haver skjenkt
Og garnet dem besnære
Som de selv have spent

Den lyse dag forgangen er

Den lyse dag forgangen er
Og natten hun faller oss på
O Jesu Krist vår herre kjær
Du alltid hos oss blive må
Glede oss Gud i himmerik

Sjugurd

Verre enn pesten og gjedda i sivet
Møter du Sjugurd så løp for livet
Øya brenner deg i nakken
Inni er'n hul
Går du på isen, og vimer i våka
Før eller siden så finner du råka
Er det grunt da er du heldig

Står du på gassen, mot kanten av stupet
Det finns ikke puter på bunnen av djupet
Eller er du født med vinger
Finner du katta dì dau ned i brønnen
Gir du ikke vannet fra brønnen til sønnen
Eller kanskje tar du sjansen

Sager du innafor der hvor du sitter
Blir det vel én av de siste meritter
Du får gjort før du tar bakken
Først med nakken
Står du med beina i flytende cement,
Bør du bestemme deg før du blir dement
om du skal bli ell gå

Kvile mine bein

Dei bau me alt dei hadde,
mat og brennevin.
So baud dei me ein lykkjil
te byens største skrin.

Dei sto og kopte når e dro
og trudde e sku spela.
E for i det e gikk og sto,
men tok då med me fela.

Dyna den va himmelblå,
og puta gjort lå stein,
då e vilde kyile
um natte mine bein.

So kom e te eit stort kalas
der surra dei so flogo,
flogo i eit hektaglas,
når e steig inn i stogo.

Dei sto og kopte når e dro
og trudde e sku spela.
E for i det e gikk og sto,
men tok då med me fela.

Kor låg du i natt
Kor låg du i natt
Kor låg du i natt
Kor låg du i natt

Aldri briste

Aldri var jeg tålmodig,
lang s veien har jeg vandret.
Alltid var jeg ustadic
og aldri har jeg stanset.
Meg sjøl først,
men min først
blir aldri helt slukket.
Min hule sjel
slår meg i hjel,
mot mørket blir jeg trukket.

Jeg vil deg elske inderlig
og vil ei mene frykte.
Og du skal aldri pine meg
og jeg skal aldri flykte.
Og om ditt smil
trues av tvil,
skal vi den overliste.
Vårt troskaps bånd
veier ett tonn,
og det kan aldri briste.

Svart som mold

Og hausten han va sein
Men gnog på dinne bein
No æ du lagd i kiste
Og elden bi det siste

Han dansa på ei grein
No kvile'n unde stein
Og fela slutta låte
I skrinet ligg ei gåte

Fuggeln

Høy du fuggel no spør e de
Kofør får e kjø nattefred
Høyre de, men spør kjø so
Får du svar får du ingin ro

Gje den fuggel han va min
Skulde'n stå på førgylte skrin
Gje den fuggel han va tam
Skulde'n stå på førgylte stang